

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Навчально-наукового інституту філології
Кафедра мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії

**ЕВОЛЮЦІЯ НАРАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ У ПРОЗІ КІМ
ДОНІНА**

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня «Бакалавр»
студентки 4 курсу
освітньої програми «Корейська мова і література
та переклад, англійська мова»,
спеціальності 035.066 Філологія
(східні мови та літератури (переклад включно)
перша – корейська),
Скоробрищук Яни Олександрівни

Науковий керівник:
доктор філософії зі спеціальності В11 «Філологія»,
асист. Дмитро АНДРІАНОВ

Рецензент:
к.філол.н., доц. Суквон КІМ

«Допущено до захисту»
Протокол засідання
кафедри мов і літератур
Далекого Сходу та Південно-Східної Азії
протокол № 16 від «28» травня 2025 року

завідувач кафедри _____ доц. Ісаєва Н.С.

КИЇВ – 2025

АНОТАЦІЯ

У кваліфікаційній роботі досліджується еволюція наративних стратегій у творчості одного з ключових письменників корейської літератури початку ХХ століття – Кім Доніна. Центральною метою дослідження є аналіз структурно-композиційних та стилістичних прийомів оповіді у прозі письменника на матеріалі його найвідоміших творів, зокрема оповідання «Пісня човняра (кор. . ')Ö)».

Робота обґрунтовує, що Кім Донін є новатором корейської літературної традиції, який, поєднуючи модерністські та натуралістичні елементи, запропонував нову оповідну форму. Його тексти демонструють складну наративну організацію: змінюваність фокалізації, багаторівневість сюжетів, нелінійне розгортання часу, елементи психологічного аналізу та іронії. Авторка показує, як наративні стратегії Кім Доніна дозволяють моделювати глибоко емоційний і філософський простір твору, в якому центральним є досвід внутрішньої кризи особистості.

Особливу увагу приділено твору «Пісня човняра», який проаналізовано як зразок поліфонічного наративу. У творі простежується подвійна перспектива: зовнішнього оповідача й внутрішнього погляду героя. Це дозволяє читачу проникнути в інтимну сферу переживань персонажа, водночас зберігаючи відчуття дистанції. Такі наративні прийоми створюють ефект психологічної глибини та додають багатозначності сюжетним лініям.

Дослідження наголошує на значенні історико-культурного контексту: Кім Донін творив у період японської окупації Кореї, що безпосередньо вплинуло як на тематику його прози (соціальна нерівність, колабораціонізм, боротьба за ідентичність), так і на її стиль. Письменник, попри свою суперечливу політичну позицію, відіграв важливу роль у формуванні психологічної прози в Кореї, відкривши шлях до використання

внутрішнього монологу, символізму та розширення граматико-лексичних ресурсів корейської літературної мови.

Наукова новизна роботи полягає у поєднанні структурно-нарративного аналізу з культурно-історичним підходом, що дозволяє цілісно осмислити творчість Кім Доніна. Запропоновано оригінальну класифікацію його нарративних стратегій і висвітлено їхній вплив на сприйняття текстів сучасними читачами. Авторка розкриває взаємозв'язок між біографією письменника, колоніальним контекстом, трансформаціями соціуму та нарративними експериментами.

У висновках наголошується на тому, що Кім Донін став одним із перших митців, які надали літературі психологічної глибини, відмовившись від прямолінійного сюжетного викладу на користь багатопланової оповіді, що залишається актуальною і впливовою в сучасному літературному процесі.

D e x q h \ kDe hf \ Z > h g g d h j _ c k v d Z e l _ j Z l m
k l j Z l _] f h ^ _ j g a f g Z l m j Z e a f \ g m l j r g c f
d h e h g Z e v g b c ^ b k d m j k l k g y q h \ g y j Z

ABSTRACT

This bachelor's thesis explores the evolution of narrative strategies in the prose of Kim Dong-in, one of the key figures of early 20th-century Korean literature. The primary goal of the research is to analyze the structural, compositional, and stylistic techniques of narration in his works, with a particular focus on the short story 'The Boatman's Song (Kor. . ')Ò)'.

The study demonstrates that Kim Dong-in was a pioneer of Korean literary tradition who, by combining modernist and naturalist elements, introduced a new approach to narration. His texts reveal complex narrative organization: shifts in focalization, multilayered plots, non-linear time progression, elements of psychological analysis, and irony. The author shows how these narrative strategies enable the creation of an emotionally and philosophically rich literary space centered around the experience of internal crisis.

Special attention is paid to 'The Boatman's Song', which is analyzed as an example of polyphonic narration. The story features a dual perspective: that of an external narrator and the internal point of view of the protagonist. This allows readers to immerse themselves in the character's intimate experiences while maintaining narrative distance. These narrative techniques create psychological depth and add semantic complexity to the story.

The research emphasizes the importance of the historical and cultural context: Kim Dong-in wrote during the Japanese occupation of Korea, which significantly influenced both the themes (social inequality, collaboration, the struggle for identity) and the style of his prose. Despite his controversial political stance, the writer played a crucial role in the formation of psychological prose in Korea, pioneering the use of interior monologue, symbolism, and expanding the grammatical and lexical capacities of the Korean literary language.

The scientific novelty of the thesis lies in the combination of structural-narrative analysis with a cultural-historical approach, allowing for a

comprehensive interpretation of Kim Dong-in's work. An original classification of his narrative strategies is proposed, and their impact on modern readers' perception of his texts is examined. The author reveals the interplay between the writer's biography, the colonial context, societal transformations, and his narrative experiments.

The conclusion underlines Kim Dong-in's contribution as one of the first authors to bring psychological depth to Korean literature, shifting away from linear storytelling toward multi-layered narrative structures that remain relevant and influential in the modern literary landscape.

. H \ Z R U G . \ P ' R L Q Q J . R U H D Q O L W H U D W X U H
P R G H U Q L V P Q D W X U D O L V P L Q W H U L R U P R Q R
G L V F R X U V H 7 K H % R D W P D Q ¶ V 6 R Q J

ЗМІСТ

ВСТУП	7
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ АНАЛІЗУ НАРАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ	9
1.1. Поняття наративу та наративних стратегій у літературі	9
1.2. Історико-культурний контекст літературної прози Кореї поч. ХХ ст.	12
1.3. Загальний аналіз творчості Кім Доніна. Місце автора в літературі Кореї поч. ХХ ст.	14
Висновки до першого розділу	18
РОЗДІЛ 2. НАРАТИВНІ СТРАТЕГІЇ НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАННЯ " ') Ò " КОРЕЙСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА КІМ ДОНІНА	19
2.1. Роль наративної техніки в створенні образу героя та сюжетної структури оповідання «Пісня човняра»	19
2.2. Особливості наративної стратегії у «Пісні човняра».....	23
2.3. Порівняльний аналіз творчості Кім Доніна з іншими корейськими авторами	35
2.4 . Вплив наративних стратегій на сприйняття творів сучасними читачами.....	37
Висновки до другого розділу.....	40
ВИСНОВКИ.....	41
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	44
ДОДАТКИ	49

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Наративні стратегії є важливим аспектом літературознавчого аналізу, оскільки вони впливають на побудову сюжету, змалювання персонажів і загальне естетичне спрямування твору. Творчість Кім Доніна, зокрема його оповідання «Пісня човняра (кор. . ')Ö)», посідає значне місце в корейській літературі ХХ ст. завдяки поєднанню традиційних та модерністських літературних підходів [11]. Вивчення цієї теми сприяє глибшому розумінню художньої спадщини автора, його внеску у формування наративної техніки корейської літератури, а також дозволяє заповнити наявні прогалини в дослідженнях його творчості.

Творчість Кім Доніна є **предметом** дослідження багатьох літературознавців, які звертають увагу на прийоми структурування тексту, зокрема в «Пісні човняра». Сон Кісон у своєму дослідженні аналізує сітчасту форму твору, акцентуючи на взаємозв'язку сюжетної структури з літературною освітою [29]. Кан Хонгук досліджує творчі методи Кім Доніна 1920-х років, наголошуючи на значущості маніпуляцій персонажами та використанні автором автобіографічних елементів, що формують багатогранну наративну структуру [15]. Важливе місце займає аналіз наративної іронії, який здійснив Лі Сухян [32]. Дослідник визначає іронію як інструмент вираження моральних і емоційних дилем персонажів Кім Доніна.

Мета та завдання дослідження. Метою роботи є аналіз наративних стратегій у творах Кім Доніна, насамперед в оповіданні «Пісня човняра». Досягнення поставленої мети передбачає виконання таких **завдань**:

- визначити основні поняття та категорії наративних стратегій;
- охарактеризувати еволюцію наративних технік у творчості Кім

Доніна;

дослідити особливості наративних технік у «Пісні човняра»;
порівняти наративні стратегії «Пісні човняра» з іншими творами письменника;
в'ясувати вплив наративних стратегій на сприйняття твору сучасними читачами;
визначити роль наративних стратегій у розвитку корейської літератури.

Об'єктом дослідження є прозові твори Кім Доніна, зокрема: «Пісня човняра», «Картопля» (кор. f9æ), «Шляхетний рід (кор. ,Ū)», «Схожі пальці ніг (кор. .r V)Œ° %D7fi%», «За горизонтом (кор. 4nF 3v#^, *†)», «Дослідження доктора К (кор. K.k3 9fi 8F ^)».

Предметом дослідження є структура і особливості наративних стратегій у творах Кім Доніна, а також їхній вплив на літературний процес Кореї першої половини ХХ століття.

Методологічну основу дослідження складають:

структурно-наративний аналіз;
жомпаративний метод;
стилістичний аналіз;
історико-літературний підхід.

Наукова новизна полягає в комплексному аналізі наративних стратегій у творах Кім Доніна, зокрема в «Пісні човняра». Вперше системно описані ключові наративні прийоми автора, які дозволяють глибше зрозуміти його авторську манеру письма і роль творчості письменника в історико-літературному контексті Кореї.

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ АНАЛІЗУ НАРАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ

1.1. Поняття наративу та наративних стратегій у літературі

Наративні стратегії в літературі – це метод організації художнього тексту, який визначає, яким чином розповідається історія, тобто які прийоми, засоби й техніки використовує автор для створення наративу. Це поняття охоплює весь комплекс художніх засобів, що впливають на сприйняття читачем тексту: форму подачі подій, розподіл оповідних функцій між персонажами, часову та просторову організацію, а також стиль викладу. Наративні стратегії є структурним фундаментом літературного тексту, що дозволяє не лише розкрити зміст твору, але й збагнути позицію автора щодо подій чи персонажів. Окрім того, акцент робиться на взаємозв'язку між формою та змістом: приміром, зміна перспективи розповіді чи порушення хронологічного порядку подій здатні породжувати певний емоційний чи смисловий ефект [7, с. 130-131].

Особливу увагу зосереджено на тому, як автор маніпулює часом і простором, структурою тексту, а також вибудовує багаторівневість сенсів. Наративні стратегії дають змогу виявити глибший сенс тексту, дослідити авторське ставлення та підхід до висвітлення теми. У творчості корейського письменника Кім Доніна, зокрема в його оповіданні «Пісня човняра», ці стратегії набувають особливого звучання, поєднуючи традиційні корейські літературні прийоми з інноваційними підходами до побудови наративу.

Наративні стратегії можна поділити на кілька ключових компонентів, кожен з яких виконує специфічну функцію у формуванні художнього тексту. Передусім, важливу роль відіграє тип оповідача, тобто вибір голосу, який веде розповідь. Це може бути перша особа, яка передає події зі своєї суб'єктивної точки зору, третя особа – у ролі об'єктивного чи суб'єктивного спостерігача, або навіть множинні оповідачі, які змінюються протягом

тексту, надаючи подіям багатогранності. Наступним елементом є часова організація, яка визначає, яким чином подається хронологія подій. Автор може обрати лінійну побудову сюжету або ж відмовитись від неї на користь складніших форм в застосування ретроспективної нарації, передбачень або навмисних розривів у часовій послідовності, що часто створює ефект напруги або загадковості. Фокалізація, тобто точка зору, з якої подаються події художнього твору. Вона визначає, хто саме "бачить" або "сприймає" події в тексті, через чию свідомість здійснюється передача інформації. У наратології розрізняють два основні типи фокалізації в зовнішню та внутрішню. Зовнішня фокалізація передбачає, що оповідач є стороннім спостерігачем, який описує події ззовні, не проникаючи у внутрішній світ персонажів. Така наративна стратегія створює ефект об'єктивності, оскільки читач отримує інформацію лише про видимі дії, жести, міміку чи діалоги героїв, не знаючи їхніх думок або почуттів. Внутрішня фокалізація, навпаки, дозволяє читачеві заглянути у свідомість персонажа. Події сприймаються зсередини, через його емоції, роздуми та суб'єктивне сприйняття дійсності. Такий тип фокалізації сприяє глибшому психологічному розкриттю образів і посиленню емпатії читача до героя. Фокалізація є ключовим інструментом формування наративної структури, оскільки визначає не лише перспективу викладу подій, а й ступінь доступу до внутрішнього світу персонажів, що, у свою чергу, впливає на інтерпретацію змісту твору. Окрему увагу слід приділити композиційній структурі. Традиційна композиція передбачає наявність вступу, кульмінації та розв'язки, тоді як експериментальні форми можуть бути фрагментарними, мозаїчними чи побудованими за принципом потоку свідомості, що часто характерно для модерністських або постмодерністських творів. Стиль викладу охоплює лексичний і синтаксичний рівень тексту, ритм, а також використання діалогів чи

внутрішніх монологів. Він значною мірою залежить від жанрових особливостей твору і відображає авторський задум через мовні засоби. Також важливим аспектом є інтерактивність із читачем у стратегія, що заохочує активне відтворення сенсу. Серед таких прийомів у відкриті фінали, недомовленості, багатозначні метафори або іронія, які залишають простір для інтерпретації та залучають читача до співпереживання і рефлексії над текстом [8, с. 70-73].

У творі Кім Доніна «Пісня човняра» ці компоненти знаходять своє яскраве втілення. Автор використовує складну систему оповідних перспектив, поєднуючи різні типи оповідачів та часові шари, що створює ефект багатовимірності художнього світу. Особливу увагу приділено лінгвостилістичним особливостям тексту, де кожен мовний елемент несе важливе смислове навантаження [25].

У підсумку, наративні стратегії виступають ключовим інструментом побудови художнього тексту, поєднуючи в собі вибір типу оповідача, часову та просторову організацію, фокалізацію, композиційну структуру, стилістичні засоби й інтерактивні прийоми. Вони утворюють фундамент, на якому читач сприймає зміст твору й усвідомлює авторську позицію. У прозі Кім Доніна, зокрема в прозовому творі «Пісня човняра», ці складові набувають багатовимірного звучання: автор вільно маніпулює часовими пластами й ракурсами сприйняття, використовує фрагментарну, мозаїчну композицію та одночасно поєднує різноманітні лінгвістичні стилі, що забезпечує глибоке залучення читача і народження нових семантичних відтінків. Такий поєднаний підхід підкреслює еволюцію традиційних корейських наративних форм під впливом сучасних інноваційних практик.

1.2. Історико-культурний контекст літературної прози Кореї поч. XX ст.

Історико-культурний контекст поч. XX ст. відіграв визначальну роль у становленні модерної корейської літератури. Цей час позначений японською окупацією (1910 v1945 pp.), яка вплинула на всі аспекти життя Кореї v політику, мову, освіту й культуру. У цих умовах колоніального гноблення література стала не лише засобом художнього вираження, а й інструментом збереження національної самосвідомості [9, с. 125 v126].

Японська влада реалізовувала політику культурної асиміляції: вводила обмеження на використання корейської мови, забороняла певні теми, застосовувала цензуру і навіть примушувала до зміни імен корейців [13, с. 51]. Проте письменники знаходили способи розвивати нові форми письма, адаптуючи європейські літературні течії v реалізм, натуралізм, модернізм, а згодом і символізм. Наприклад, Кім Донін став одним із перших авторів, який поставив у центр своїх творів психологічну глибину та внутрішні конфлікти персонажів.

Натуралізм у цей період зайняв провідні позиції в прозі. Він надавав авторам можливість зображати особистість у контексті соціального тиску, бідності, репресій і моральної нестабільності. Для таких письменників, як Кім Донін, ця естетика стала засобом показу "маленької людини", що перебуває між традиційною культурою та модерністськими змінами. Відмінністю стилю Кім Доніна було поєднання натуралізму з психологізмом v особливий акцент на емоційному стані героїв, які не просто реагували на події навколишнього світу, а втілювали глибинні соціальні процеси [36, с. 51 v68].

Мовні зміни також суттєво вплинули на літературу цього періоду. Відбувалася трансформація граматичних структур мови під впливом японського синтаксису. Широке використання моделей із послідовністю

підмет в додаток в присудок, переосмислення ввічливих форм та питальних конструкцій створили нові можливості для літературного вираження. Завдяки цьому синтаксис і лексика текстів стали складнішими та багатшими. Наприклад, у творах Кім Доніна граматичні конструкції використовуються для відображення психологічного стану героїв, демонструючи внутрішній хаос та постійну напругу.

У прозі цього періоду активно застосовували інтертекстуальні посилання, техніку потоку свідомості, багатшарову фокалізацію, просторову символіку (море, тиша, музика) й акцент на культурних кодах (фольклор, релігійна символіка, діалектна лексика). Такі особливості стали реакцією культури на виклики часу: художня творчість стала засобом збереження й осмислення національної ідентичності [24, с. 57 v74].

Особливу роль у розвитку модерністської літератури відіграли інтелектуальні зв'язки з Європою [1, с. 119 v120]. Його психологізм із внутрішніми монологами, моральними конфліктами та спробами втечі від реальності перегукуються з традиціями французького модернізму, адаптованими до корейської дійсності.

Незважаючи на жорсткі цензурні рамки японської адміністрації, письменники знаходили способи для критики колоніального режиму. Це могли бути приховані алюзії, символічні образи чи акцент на емоційному та моральному спустошенні персонажів в як відгомін загальної колоніальної травми. Зокрема, фольклорний мотив пісні " ')Ò ", що стала основою для назви оповідання «Пісня човняра», структурно й тематично проходить через однойменний твір Кім Доніна і стала символом незворотності долі, розриву з минулим і духовної самотності

Тож проза початку ХХ століття в Кореї постає не лише як літературний феномен, але як вияв глибоких трансформацій національної ідентичності. Її мовна, сюжетна та стилістична складність відповідає складності

історичного моменту: колоніальна криза, культурна гібридизація, модернізація, пошук автентичного голосу. Твори Кім Доніна в яскраве свідчення цієї епохи. Його проза стала основою нової літературної мови, здатної виражати і особисту трагедію, і соціальний протест.

1.3. Загальний аналіз творчості Кім Доніна. Місце автора в літературі Кореї поч. ХХ ст.

Кім Донін (1900 в1951 рр.) залишається однією з найсуперечливіших фігур корейської літератури в період колоніальної доби. Під час японської окупації він відкрито підтримував колоніальну адміністрацію та брав участь у пропагандистських заходах, що призвело до його репутації колабораціоніста серед літературознавців і суспільства [16]. Незважаючи на це, саме він став піонером корейського реалізму й натуралізму, зробивши значний внесок у розвиток нової корейської прози.

Його творчість відома великою різноманітністю: від соціально-натуралістичних творів як «Картопля» та «Шляхетний рід» до гуманістичних, детективних і навіть фантастичних оповідань, таких як «Схожі пальці ніг» та «Дослідження доктора К» [40; 18; 39; 14]. Проза Кім Доніна характеризується лаконічністю стилю й водночас глибоким психологічним і соціальним змістом, що робить її актуальною і сьогодні.

Народжений у заможній родині, він здобув освіту в Академії Мейдзі та Школі витончених мистецтв Кавабата в Токіо. У 1919 р. одним із засновників літературного журналу «Створення (кор. > : ~)», який запровадив концепцію «чистого мистецтва», відмовляючись від націоналістичної риторики. В Японії Кім заслухався творами французьких і російських класиків, що значно вплинуло на його стиль. У 1925 р. він

видав новелу «Картопля», яка порушувала проблеми соціальної нерівності, бідності та кризи особистісної ідентичності [38].

У його ранніх роботах герої шукають себе на тлі соціального тиску колоніального суспільства. Він демонструє як соціальну, так і національну нерівність, використовуючи власний привілейований фон для спостереження соціальних контрастів. Особисті конфлікти з традиційними нормами ще більше загострили інтерес письменника до тем внутрішньої свободи, морального вибору та суспільних обмежень [34]. Творчість Кім Доніна стала суттєвою віхою в розвитку корейської прози завдяки впровадженню нових жанрових моделей, натуралістичної точності та глибокого психологізму. Письменника цікавили внутрішні переживання особистості. Його оповіді часто характеризуються використанням внутрішнього монологу, складною композицією, часовими зміщеннями та естетикою фрагментації. Натуралізм і психологічний реалізм стали основною його поетики. У «Картоплі» соціальна ситуація героїні створює трагічний конфлікт, що символізує глибину моральної деградації під колоніальним режимом. Структурна гнучкість його творів започаткувала традицію соціально-психологічного письма в сер. ХХ ст..

Модерністський аспект його стилю полягає у відмові від лінійного сюжету й перевазі індивідуальних конфліктів. Особливий стиль дозволив стати засновником нової парадигми корейської прози, що поєднала соціальну реалістичність з глибоким психологічним аналізом. Його натуралістичний стиль часто проектував внутрішні стани героїв на зовнішній світ. Наприклад, в оповіданні «Пісня човняра» морський шторм виступає символом душевного неспокою головного героя, а море стає метафорою безсилля перед обставинами.

Біографію цього автора неможливо відокремити від історії Кореї. Народившись у 1900 р., він став свідком падіння Корейської імперії,

японської анексії 1910 р., тривалого колоніального гніту, а також розділу Кореї та війни 1950 v1953 рр., у якій загинув [17]. Ці події відображаються в його прозі як теми історичної травми та людського досвіду на зламах епох. Соціальна нерівність, що стала наслідком колоніальної політики та економічних умов, слугує фоном для особистих трагедій героїв Кім Доніна. У новелі «Картопля» бідність і гендерна дискримінація штовхають жінку на фатальний вибір, тоді як у «Шляхетний рід» нерівний шлюб виступає символом моральної роз'єднаності суспільства. Твори Кім Доніна також звертають увагу на складну природу технологічного прогресу. У «Дослідження доктора К» письменник показує науку як потенційний інструмент морального знеособлення під колоніальним контролем. Навіть згадуючи японську культуру, ці елементи часто слугують критичним дзеркалом для осмислення проблеми втрати національної ідентичності. Кім Донін не писав відкрито політичних творів, проте його проза відображає важливі виклики колоніального періоду. У текстах присутні символічні натяки на культурне поневолення, соціальну стагнацію та непрямі критики системи через трагізм героїв.

На відміну від багатьох сучасників, він не брав участі у визвольному русі, але зосередженість на психологічній глибині, естетиці та соціальній чутливості відкрила нові горизонти для національної літератури. Кім Донін був активно залучений до глобальних літературних процесів, вивчаючи й наслідуючи французький натуралізм, російський психологізм, модернізм і символізм. Його техніки, такі як внутрішній монолог, монтаж і експериментування з формою оповіді, надихнули багатьох наступників. Зокрема, творчість Пак Тхевона, автора «Один день письменника Кубо (кор. 3â3z V ' /J7~9fi 9090)», продовжує цю традицію: тут важливе не лише те, що відбувається, а й суб'єктивне сприйняття світу, яке формує розвиток сюжету [28].

Таким чином, Кім Донін посідає виняткове місце в історії корейської літератури першої половини ХХ ст.. Попри суперечливу біографію, його внесок у становлення нової художньої парадигми є незаперечним. Завдяки поєднанню натуралістичної точності, глибокого психологізму, символізму й структурної інноваційності, письменник створив нову естетику, яка вплинула на подальший розвиток корейської прози. Його твори стали своєрідним літературним свідченням епохи, відображаючи глибинні соціальні, моральні та історичні зрушення.

Висновки до першого розділу

У результаті дослідження творчості та біографії Кім Доніна з'ясувалося, що він був незвичайним автором своєї епохи, вирізняючись своїми наративними стратегіями та стилем від типових літературних течій того часу. Його творчість примітна інтеграцією традиційних корейських елементів з інноваційними підходами, що включають впливи японського колоніального періоду, а також західної літератури та філософії. Це дало йому змогу створити унікальний літературний феномен, що виявляється у використанні складних наративних структур, новаторських образах і глибоких психологічних портретах. Кім Донін займає важливе місце в корейській літературі початку ХХ ст. як один із провідних представників натуралізму та реалізму. Його роботи відзначаються глибоким психологізмом, увагою до моральних і соціальних аспектів, а також експериментами з наративною структурою. Він вдало поєднав західні літературні впливи з традиційними корейськими темами, створивши унікальний стиль, що став основою для подальшого розвитку сучасної корейської прози. Водночас варто відзначити, що Кім Донін є фігурою, яка викликає суперечливі оцінки через його співпрацю з японським колоніальним режимом. Ця колаборація, ймовірно, вплинула на його творчість, дозволяючи реалізувати певні літературні експерименти завдяки сприятливим умовам під контролем японської адміністрації. Незважаючи на це, творчість Кім Доніна зберігає своє значення для корейської літератури, і навіть його спірна позиція в історії, ймовірно, стала одним із факторів, що визначили глибину та складність його образів і тем. Завдяки цьому його літературна спадщина не лише відображає соціальні зміни, а й є важливим елементом для розуміння корейського літературного процесу того періоду.

РОЗДІЛ 2. НАРАТИВНІ СТРАТЕГІЇ НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАННЯ " ')Ò " КОРЕЙСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА КІМ ДОНІНА

2.1. Роль наративної техніки в створенні образу героя та сюжетної структури оповідання «Пісня човняра»

Сюжет твору «Пісня човняра» починається із зустрічі оповідача з загадковим чоловіком біля річки, який виконує сумну народну пісню « ')Ò ». Ця мелодія спонукає героя до розповіді: відомо, що колись він був щасливим з дружиною і молодшим братом, але невиправдана ревність змусила його звинуватити їх у зраді. У момент гніву він побив їх і вигнав. Пізніше, усвідомивши свою хибу, дізнався про трагедію: його дружина втопилась, а брат зник безвісти. Минуло багато років пошуків, але герой продовжує своє життя як самотній мандрівник. Пісня знову звучить, нагадуючи про незворотність вчиненого.

Структура твору «Пісня човняра» Кім Доніна має чітку рамкову композицію, що відіграє важливу роль у передачі його смислового навантаження та емоційної глибини. Зовнішня оповідь ведеться від першої особи невідомого оповідача, який виступає як сторонній спостерігач. Він випадково зустрічає чоловіка біля річки Тедонган, що співає сумну народну пісню. Ця зустріч стає відправною точкою для розгортання внутрішньої історії. Внутрішня частина оповіді містить кілька традиційних складових. У експозиції читач дізнається про щасливе життя героя разом із дружиною та молодшим братом у рибальському селі. Далі, у зав'язці, починає розвиватися внутрішній конфлікт: ревності героя до дружини, викликані її теплим ставленням до брата. Ці підозри згодом призводять до кульмінації в герой у пориві гніву виганяє обох із дому, а незабаром дізнається про самогубство дружини. У розв'язці розкривається, що брат зник, і герой протягом багатьох років марно намагається його знайти. Фінал твору

залишає героя у стані повної самотності, а доля брата так і залишається невідомою. Рамкова структура оповідання надає йому символічної багатосаровості: зовнішня лінія виступає як контраст і підсилення внутрішньої трагедії, дозволяючи об'єднати особисту драму з універсальними темами провини, спокути й незворотності втрат.

Оповідач у творі виконує роль стороннього спостерігача, який не втручається у хід подій і передає їх з позиції об'єктивності. Він подає історію без власної оцінки, надаючи читачеві можливість самостійно інтерпретувати дії та переживання персонажів. Особливою рисою наративу є відкрита кінцівка, що посилює ефект недомовленості та сприяє глибшому осмисленню внутрішнього світу героя.

Головний персонаж твору розкривається через внутрішній монолог, який дозволяє зануритися в його емоційний стан. Мова героя насичена еліпсисами, риторичними запитаннями та архаїзмами, що не лише створює ефект фольклорної оповіді, а й підкреслює традиційне уявлення про біль, втрату та пам'ять. Психологічна глибина образу досягається завдяки зображенню постійного повернення до болісного минулого, що формує трагічний настрій оповіді та підсилює емоційне напруження твору.

Персонажі та їхня роль

Персонаж	Характеристика	Функція у творі
Чоловік	Рибалка з Йоню, ревнивий, запальний, потім каяттевий.	Втілення фатальної помилки й невтішного горя . Його розповідь в ядро сюжету.
Дружина	Легідна, красива, жертва несправедливих звинувачень.	Символ невинності , її смерть в кульмінація трагедії.

Персонаж	Характеристика	Функція у творі
Брат	Молодший, безневинний, зникає після смерті дружини.	Персоніфікація втраченого зв'язку й неможливості спокути.
Оповідач	Безіменний слухач, який фіксує історію.	"Рамка" для історії, що додає їй реалізму та універсальності.

Пісня " " в творі Кім Доніна не є вигаданою автором, а походить з корейської фольклорної традиції. Це традиційна народна пісня регіону Пхьонан-до, що виконувалася серед рибалок та мешканців прибережних сіл, меланхолійна мелодія якої традиційно супроводжувала морські ритуали, символізуючи тугу за втраченим і болісну розлуку. Автор інтерпретує її як рефрен спокути, що структурує сюжет і резонує з головною темою твору. Назва " " (дослівно в "Наслідування корабля" або "Йти за кораблем") є ключовим символом, що втілює центральні теми твору Кім Доніна: самотність, марність існування, втрачені ілюзії та безпорадність людини перед обставинами [20].

Назва новели Кім Доніна "Пісня човняра" має глибоке символічне значення, яке розкривається вже на рівні етимології. Вона складається з двох частин: " " (що перекладається як "човен" або "корабель") та " " , утвореного від дієслова " " в "йти слідом", "наслідувати". Таким чином, " " буквально означає "той, хто слідує за човном", або "пливе слідом за кораблем". У цьому виразі закладено кілька смислових рівнів, які перегукуються з головною темою твору в темою втрати контролю над власною долею. У контексті оповідання така назва символізує залежність героя від інших: він, як і багато персонажів, не

має власного шляху, лише йде за тими, хто, можливо, знає напрям. Але корабель, за яким вони слідують, не веде до порятунку. Він стає символом долі, яка не залишає героям вибору і прирікає їх на безцільне слідування за примарною метою. Це підкреслює відсутність свободи і вказує на стан соціальної дезорієнтації в образ, що віддзеркалює кризу і відчай, притаманні південнокорейському суспільству у період післявоєнної нестабільності. В оповіданні також з'являється однойменна народна пісня, яку виконує один із персонажів. Вона відіграє роль рефрену, що супроводжує розвиток подій і підкреслює теми безнадії та циклічності страждань. Повторювана мелодія створює відчуття замкненого кола, з якого неможливо вирватися. Слова пісні, зокрема заклик "іти за кораблем", сприймаються як вирок, як доля, що не підлягає зміні. Більше того, символіка корабля, який здавна у корейській літературі асоціюється з мандрівкою чи життєвим шляхом, у цьому творі набуває філософського виміру. Це не героїчна подорож, а радше блукання без мети, марне існування, позбавлене свободи вибору. Герої не керують власним життям і вони лише тіні, які пливають слідом за невидимим провідником. Корабель, що здається ілюзією порятунку, виявляється шляхом у нікуди.

Отже, аналіз наративної техніки у творі «Пісня човняра» Кім Доніна дозволяє зробити висновок, що саме завдяки поєднанню рамкової структури, внутрішнього монологу, символічної назви та фольклорного підтексту автор створює глибокий і багатовимірний образ героя. Через наративну форму розкривається не лише зовнішній сюжет трагедії, а й її психологічне осмислення, що відбувається у просторі спогадів, музичних образів і внутрішнього болю. Назва твору виконує роль центрального символу, який задає настрій та філософський напрям оповіді. Вона втілює ідею екзистенційної втрати, відчуження й пасивного слідування за фатальною долею, що об'єднує зовнішню і внутрішню історії твору. Таким

чином, наративна структура виступає не лише засобом побудови сюжету, а й ключовим інструментом передачі глибинного емоційного досвіду.

2.2. Особливості наративної стратегії у «Пісні човняра»

Кім Донін виявляв значний інтерес до західної літератури, що суттєво вплинуло на його стиль і теми. Під цим впливом Кім Донін зосереджувався на реалістичному зображенні людських слабкостей та соціальних проблем. Наприклад, у своєму прозовому творі «Пісня човняра» він досліджує трагедію через досвід людських страждань і долю, наголошуючи на впливі соціальних умов на вибір героїв.

У його працях також простежуються впливи європейського символізму, особливо у використанні символіки природи, яка набуває метафоричного значення. Природа часто слугує віддзеркаленням емоційного стану персонажів, а стихії стають важливими символами, що виражають внутрішні переживання героїв та надають глибини наративу.

У період з 1920-х до поч. 1930-х рр. Кім Донін вдавався до простіших наративних структур, зокрема використовуючи лінійний підхід у таких оповіданнях, як «Пісня човняра». Його стиль у цей час був переважно прямолінійним з фокусом на емоційних описах та соціальних проблемах. Наративи були описовими і наголошували на емоційній складовій. Згодом його стиль еволюціонував із активним використанням символізму, що стало одним з ключових аспектів його творчості. Він почав все частіше використовувати символи для вираження складних емоцій та соціальних конфліктів, прагнучи відобразити у своїх творах становище Кореї в колоніальний час. Це призвело до експериментів з наративними стратегіями, які краще передавали внутрішні переживання персонажів. У 1930 √1940-х рр. Кім Донін почав експериментувати з різними наративними техніками, акцентуючи увагу на внутрішньому світі своїх героїв. Він

розпочав активно використовувати внутрішні монологи та психологічний наратив, що дозволяло читачам безпосередньо занурюватися в думки персонажів. У цих творах дедалі більше уваги приділялося психологічним аспектам та внутрішнім конфліктам персонажів. Особливістю пізніших робіт стало використання складніших форм оповіді: фрагментація часу, неочікувані зміни перспектив та метафоричні образи. Такі техніки дозволяли підвищити психологічну напругу та досягнути більшої глибини у зображенні людських переживань. З розвитком його творчості Кім Донін перейшов від поверхневого опису психології до складнішого аналізу внутрішнього світу героїв. Підкреслюючи такі емоційні стани як ревності, почуття провини та ізоляція, Кім Донін використовував складніші наративні техніки для передачі цих почуттів. У пізніших творах зміна часових і просторових структур стала звичайною. Використовуючи спогади автор створював багатозначність і комплексність в сюжетах. Цей експериментальний підхід допомагав досягати глибшої емоційної ефективності та робити сюжети ще більш інтригуючими.

Кім Донін здійснив перехід від традиційних форм оповіді до складних експериментальних стратегій. На ранньому етапі він використовував лінійний наратив у творах, таких як «Пісня човняра», акцентуючи увагу на соціальних проблемах і трагедіях героїв. Проте у пізніших роботах він звернувся до ретроспективних наративів з нелінійною послідовністю подій, що відкривало нові можливості для психологічного аналізу. Ранні твори характеризуються простотою та лінійністю. У «Пісні човняра» наратив є прямолінійним і зрозумілим, при цьому оповідач виступає як сторонній спостерігач. Читач отримує уявлення про зовнішні дії персонажів, але їхні внутрішні переживання не розкриваються прямо.

У пізніших творах, таких як «Картопля», стиль ускладнюється завдяки використанню ретроспективного наративу з порушенням часових

послідовностей. Автор впроваджує фрагментацію часу, що дозволяє глибше зануритися в психологічний стан персонажів і розвивати їхні внутрішні монологи, застосовуючи символізм і метафори. Важливу роль відіграє внутрішній монолог, що виявляє тонкі переживання героїв, які не можуть бути передані лише через зовнішні дії. Це допомагає виразити складні емоції, породжені соціальними і психологічними конфліктами.

Кім Донін в 1920-х роках пройшов значну еволюцію у своїх художніх методах. Аналіз роботи Кан Хонгука "Методологія творчості Кім Доніна та її практичне застосування" демонструє цю трансформацію [15]. На початку своєї кар'єри він використовував маніпулювання персонажами, одновимірність їх зображення та автобіографічний стиль. Ці елементи взаємодіяли для контролю сюжету, хоча автобіографічні мотиви іноді порушували цей контроль, спонукаючи автора шукати нові художні рішення. Впровадження "структури з обрамленням" дало можливість створити незалежний художній світ, де автор міг вільно маніпулювати персонажами, не втрачаючи правдоподібності. У пізніших творах, він впроваджує модерністські прийоми, відмовляючись від чіткого сюжету на користь багат шаровості образів і використання потоку свідомості.

Наративні стратегії відіграють важливу роль у передачі авторського бачення та формуванні емоційного впливу на читача. Його оповіданням притаманна особлива увага до психології персонажів, які детально описані через їх внутрішній світ завдяки внутрішній фокалізації. Це означає, що читач сприймає світ через очі героя, з усіма його емоціями, спогадами та упередженнями. У «Пісні човняра» внутрішні монологи головного персонажа розкривають його почуття провини, туги та безнадії, що робить психологічний стан персонажа центральним елементом оповіді. Трагедія, як-от загибель дружини, представлена не об'єктивно, а через спогади героя, де деталі спотворені його болем. Пейзажі, такі як вода чи човен, теж

сприймаються крізь його емоційний стан і стають символами провини чи самотності. Така техніка надає персонажам більше життя; їхні думки, а не лише дії, формують сюжет. Це дозволяє показати складність людської психології і створює ефект реалізму, адже реальні люди також сприймають світ суб'єктивно. «Пісня човняра» демонструє кілька типів наративу, які характерні для стилю Кім Доніна. Один з ключових аспектів полягає у складній організації часу. Змішування різних часових шарів часто створює враження циклічності та невідворотності. Автор використовує нелінійну хронологію для детальнішого дослідження тем часу, пам'яті та життєвих змін. У більшості випадків сюжет новели розгортається лінійно, де події відбуваються у хронологічному порядку: від початку до кінця. Однак ця лінійність часто порушується через ретроспективні згадки про минуле та внутрішні роздуми персонажів. Зокрема, у творі показане життя головного героя, його взаємини з іншими персонажами, а також його внутрішні переживання, виражені через спогади та рефлексії щодо минулих дій. Хоча основний наратив дотримується класичної структури з чітким початком, серединою та кінцем, Кім Донін активно використовує ретроспективи, які змінюють хронологічний порядок. Твір побудований у формі рамкової оповіді: сучасний оповідач натрапляє на чоловіка, що виконує пісню. Такий прийом дозволяє автору з'єднати дві часові перспективи та поглибити емоційне занурення читача в життя персонажів. Завдяки рамковій структурі основна історія інтегрується у ширший контекст, що надає їй символічного значення й підкреслює теми пам'яті, провини та внутрішніх переживань. Однією з основних наративних стратегій у «Пісні човняра» є ретроспекція. Головний персонаж, знаходячись у теперішньому, невпинно повертається до свого минулого. Кім Донін активно перемикає часові шари, ведучи читача між минулим і теперішнім. Час у творі не дотримується суворо лінійної послідовності, адже події постійно повертаються до минулого. Це

не лише згадка про певні ситуації, але й основний елемент наративної структури. Петля часу, яка веде до спогадів головного героя, підкреслює його психологічну напруженість та внутрішній конфлікт. Він не може звільнитися від відчуття провини за минулі вчинки. Таким чином, «Пісня човняра» не просто переказує події, а й демонструє, як герой переживає час. Час у творі виступає не тільки як організаційний елемент, але й як метафора. Він не є постійним і незмінним, адже його перебіг визначається тим, як герой проживає свої спогади. У творі Кім Донін майстерно застосовує психологічний наратив, де історія і хід подій часто формуються через внутрішні переживання героїв. Таке оповідання демонструє його натуралістичний стиль, в якому зовнішні обставини тісно переплетені з внутрішнім світом персонажа. У «Пісні човняра» психологічний наратив є ключовим елементом, що впливає на розвиток сюжету.

Також Кім Донін часто застосовує мінімалістичний стиль у своїх описах, акцентуючи увагу на тонких деталях і символах, які посилюють емоційний тон твору. Це дає читачеві можливість особисто інтерпретувати підтекст. У прозовому творі «Пісня човняра» символіка і метафори мають важливу роль у розкритті душевного світу персонажів і підсиленні драматизму твору. Пісня в творі стає символом як для головного героя, так і для його братів. Завдяки використанню пісні і природи, Кім Донін створює багатосаровий символізм, що підкреслює внутрішні страждання героїв та їхню долю. Особливо слід звернути увагу на символізм води, який є важливим елементом твору. Вода може виступати як засобом очищення, так і провісником загибелі, адже смерть дружини героя показана через її втоплення у воді, підкреслюючи невідворотність ситуації.

В оповіданні "Пісня човняра" природа виступає дзеркалом душевного стану головного героя. Весна, яка традиційно асоціюється з оновленням і життям, у цьому тексті постає як щось недосяжне: "/Z9 N+Ö f5N< ,",

Н\$ЄZ9 \$a#Q - GP%:" ("Весна обіймає його, але він не відчуває весни").
Образи вітру, хмар і моря не є звичайним фоном, а втілюють стихійні прояви його внутрішнього хаосу, його спогадів і емоцій.

Музика виступає центральним лейтмотивом пам'яті. Народна мелодія повертає героя до втраченого минулого й болючих спогадів: ". ')Ò \$Є 8† %:529 *z EQ \$Є V" ("Чому знову лунає «Петтарагі»?"). Тиша, яка настає після співу не лише кінець музики, а й смерть культури, розрив зв'язку з власним минулим.

Особливу роль відіграє образ жінки-привида, яка з'являється й зникає, не залишаючи впевненості в своїй реальності. Її присутність лише підкреслює самотність героя. Слова цієї постаті: "#^\$ЄGfi\$î8&3†p8 < Ù°#&, ' 8&3r 3i7 "ò Ù°#&?" ("Ти з неба впав чи із землі виріс?") v акцентують на ілюзорності зв'язку з минулим, що не може бути відновлене.

Кульмінаційним моментом стає сцена, коли герой "відпускає своє серце в море". Цей жест є символічним актом катарсису і визнання власної поразки. У корейській міфології море часто вважається межею між життям і смертю, тож ця сцена фіксує перехід героя в інший, метафізичний вимір. Токіо подається як механістичний простір вигнання, де герой позбавлений своїх коренів і відчуває відчуження. Натомість корейський весняний пейзаж постає як уявне "рідне місце", до якого неможливо повернутися, що лише поглиблює внутрішній дисонанс героя.

Окремої уваги заслуговують сенсорні символи, через які Кім Донін передає емоційний стан персонажа. Акустичний вимір твору сформований через поєднання шуму вітру та тиші після музики. Хроматичні елементи v білий, сірий і чорний v передають стерильність, розмитість і безнадію. Вода слугує не лише зовнішнім елементом, а й символом внутрішнього стану героя: вона відображає емоційні сльози (як-от роса чи дощ) і прагнення зберегти пам'ять у вічній стихії.

Твори Кім Доніна відзначаються різноманітністю тем, що відображають як суспільні реалії його часу, так і вічні людські проблеми. Його творчість становить своєрідне дзеркало корейського суспільства початку ХХ століття, з його конфліктами, цінностями та боротьбою за ідентичність. У деяких творах сімейні зв'язки визначають трагічну долю персонажів, акцентуючи на неминучості соціального чи морального тиску. Наприклад, у творі «Пісня човняра» стосунки між головним героєм і його братом відіграють важливу роль у розвитку конфлікту. Емоційна дистанція, почуття провини та нездатність примиритися з минулим створюють напругу, яка супроводжує героя впродовж всієї розповіді. Такий підхід до зображення сім'ї відображає реалістичний стиль Кім Доніна, характерний для корейської літератури 1920-1930-х рр.

У своїх оповіданнях Кім Донін відтворює традиційні цінності та світогляд корейського суспільства, акцентуючи увагу на його характерних рисах, наприклад колективізм в персонажі часто ставлять інтереси сім'ї або громади вище власних, що відповідає корейській традиції віддавати перевагу суспільному благу над особистим. Стриманість у вираженні емоцій в головні герої зазвичай не виражають почуття відкрито, їхні внутрішні стани відображаються через мовчання, символічні елементи або вчинки. Повага до традицій в навіть у складних соціальних чи економічних умовах персонажі намагаються зберегти звичаї та спосіб життя, що є невід'ємною частиною корейської культури.

За дослідженням Лі Сухян (2021 р.), іронія є важливим композиційним елементом у новелах Кім Доніна [32]. Дослідниця виділяє кілька типів іронічного наративу, серед яких самозаперечна іронія, що проявляється через протиставлення наївності персонажів і жорстокої реальності, трагічна іронія, помітна у фіналах, які суперечать очікуванням персонажів і створюють емоційний дисонанс, а також авторська іронія, що виникає через

дистанцію між автором і героями, і дозволяє передати критичне бачення суспільних явищ. Такий підхід формує динаміку сюжету, поглиблює психологічний портрет персонажів і створює багаторівневий підтекст.

Пьо Чжонук у статті "Жіночність у творах Кім Доніна" (2007 р.) аналізує особливості зображення жіночих образів [37]. Вона підкреслює деміфологізацію жіночих персонажів: замість традиційної ідеалізації автор зображує жінок через земні бажання та слабкості. Трагічна смерть героїнь виступає стратегічним засобом розкриття соціальних конфліктів і критики модернізаційних обмежень. Через емоційний наратив, в основі якого внутрішні переживання і конфлікти з соціальними нормами, Кім Донін створює глибокі психологічні образи, що відображають трансформації традиційного корейського суспільства.

Отже, підсумовуючи, можна зазначити, що Кім Донін у «Пісні човняра» застосовує надзвичайно вишукану й гнучку наративну стратегію, яка дозволяє не лише занурити читача у внутрішній світ героя, але й відобразити глибину соціальних, психологічних та культурних конфліктів колоніальної доби. Завдяки поєднанню лінійного й ретроспективного наративу, символічного фону природи, музичного лейтмотиву та емоційно насиченого монологу, автор досягає виняткової художньої напруги. Його здатність використовувати форму оповіді як засіб для зображення кризи особистості, провини й незворотності втрат свідчить про зрілість літературної техніки, що стало внеском у модернізацію корейської прози першої половини ХХ ст..

Твір "Пісня човняра" Кім Доніна вирізняється складною системою граматичних, стилістичних та мовних засобів, що допомагають передати внутрішній світ персонажів і створити атмосферу безнадії. Стиль автора позначений граматичною мінливістю (інверсії, вставні конструкції, еліipsis), лексичною концентрованістю (лексика смерті, самотності,

природи як метафори), темпоральною напругою (переважання минулого часу з модальністю фатальності), а також міжтекстовими елементами (поєднання корейського фольклору з екзистенційною традицією Заходу).

Інверсії використовуються для посилення емоційного акценту, наприклад: "Ö# %: , N# \$€ ("Пішла вона"). Вставні конструкції, як-от: " N"ö v7 < & 8 G†%: v.j%:\$€ 68€GР%:(("Того дня v досі пам'ятаю v море було тихим"), імітують фрагментарність пам'яті. Паратак西斯, тобто використання коротких незалежних речень, передає відчуття безпорадності: "O V # * %: . <'9 O 8 9Р8 %:." ("Дощ ішов. Дім був порожній").

Минулий час і модальні конструкції типу - ö%: виражають незворотність і приреченість: "†\$€ ;S ö%: " ("Я помру"). Риторичні питання з закінченням - /\$€< передають екзистенційні сумніви: "8† N* \$€< 7 < & ,р+ ° ö%: " ("Чому так сталося v досі не знаю").

У лексико-семантичному аспекті важливе місце займають метафори природних явищ, що віддзеркалюють психологічний стан персонажів. Наприклад: ".j%:\$€ 9 6 9Р8 %:" ("Море плакало"). Пісня ". ')Ö " виконує роль фольклорного символу циклічності страждань. Лексеми на кшталт ;S9€ (смерть), 6& (самотність), \$^- (сльози) формують семантичне поле безвихіддя.

Прагматичні аспекти мови також є важливими. Перехід від формального до неформального стилю у діалогах демонструє зміну міжособистісної дистанції. У напружених сценах часто спостерігається еліпсис, що створює ефект незавершеності й напруження.

У творі також виявляється вплив натуралізму та екзистенціалізму. Стиль Кім Доніна містить унікальні риси v зокрема "граматику вагань", яка проявляється у частому використанні конструкцій на зразок - /\$€<,р+ °%:

("не знаю, чи..."), а також апострофічні діалоги, де персонажі переривають репліки, як у "#^,"9 ... 7 % 7Ò." ("Тільки ти... ні...").

Серед специфічних граматичних особливостей варто відзначити "розірвані" речення з еліпсисом та незавершеністю думок: " N\$Є. 7 - ,&& ..." ("Він... ні слова..."), а також імперативи, що виражають несвідомі накази: ";S8)Ò, 9°:г !" ("Помри вже!").

Окремі стилістичні ефекти, такі як контраст між статикою описів природи і динамікою дій, повторення на кшталт ". \$Є 'ö# %: . . \$Є (f 'ö# %: ." ("Човен плив. Човен знову плив"), підсилюють відчуття циклічності страждання героя.

Загалом, використання фольклорних прийомів у поєднанні з модерністськими техніками дозволяє Кім Доніну створювати наративний простір, сповнений психологічної глибини, стилістичної виразності та емоційної напруги.

Ще одним важливим аспектом у лінгвістичному аналізі твору є лінгвостилістичний розбір уривка пісні, що виконує функцію емоційного й символічного ядра оповіді.

Уривок із оповідання «Пісня човняра» корейського письменника Кім Доніна:

«"î9fi 8 R 7:~+Ò:ÛGjGfi8B':9 . ')Ò \$Є 9° %V,ÿ9°%:
k/ 8& "î8"%: V
"î+Ò/J%"% ,",
H O . 3 Gfi8B
" 9< 33529<
8 +°+ %B*z':8
3 3 8{4n*t/Öî9÷6,
H >à3 O Gfi\$Q&9°
'Gfi\$î*t†3rþ8 < ,
' 9 *†3r 3i7 # "î .
j)â 8& - 8 8z 6

‘+Ú 8& 5j8B8““î.!»

Переклад уривку:

«Пісня човняра, яку я почув, поєднавши свою пам’ять і мелодію, була такою:

Вийшла до річки,
Побачила мене,
І, мов блискавкою вражена,
Не знаючи – чи то сон, чи яв,
Кинулася до мене,
Своїми ніжними руками обійняла,
І, ридаючи, мовила:
«Чи з неба впав?
Чи із землі виріс?
Чи на вітрі принісся,
Чи на хмарі приплив?»»

Пісня у творі Кім Доніна вирізняється низкою мовних і поетичних характеристик, що формують її фольклорний стиль і водночас підсилюють психологічну та емоційну глибину твору. Граматичні особливості пісні виявляються, зокрема, у використанні архаїзмів та діалектизмів. Форми на зразок "внаслідок" і фразеологізм "перелякано" надають тексту характеру усної народної оповіді. Еліпсис у рядках типу "чи то сон, чи яв" і звуконаслідувальні слова, як-от "в", допомагають передати внутрішні емоційні стани персонажів. Часте використання риторичних питань, як-от у фразі "чи з неба впав, чи із землі виріс?", що поєднує архаїчне граматичне закінчення "-і" і принцип паралелізму, створює враження надприродності подій.

Серед стилістичних прийомів важливу роль відіграє фольклорний паралелізм. Наприклад, повторення образів у рядках "чи на вітрі принісся, чи на хмарі приплив" створює враження транспорту долі. Поєднання епітетів і драматичних жестів, як у

виразі "3 3 8{4n*†/Öî9÷ 6" ("вхопив за ніжні руки"), контрастує ніжність із відчаєм. Особливого драматизму додає зображення колективного плачу, що відображено в рядку "9°, 3r*† /ï': 6 9 9¢9 :r" ("обіймаючись, плакали") в повтор структури речення передає безперервність і глибину спільного страждання.

У пісні виявляється багата символіка, глибоко пов'язана з корейською традиційною культурою. Човен виступає як метафора долі, неминучої трагедії в ". #P #,+Y9 Gfi< ,&7" ("не будь перевізником") в ця фраза уособлює фатальність життєвого шляху. Стихії, такі як небо, земля, вітер і хмари, подані як сили, що керують життям героїв, часто вороже. Символом крайньої нужди виступає образ їжі в фраза ";S9 7N<)&" ("навіть якщо варитимемо кашу") підкреслює злидні та близькість до смерті.

Роль пісні у творі Кім Доніна багатозарова й глибока. Вона має символічну функцію: човен, що не повертається (" V\$E. \$E &"7 8z< 7 6"), символізує фатальну долю, яка невблаганно веде персонажів до трагічного кінця. Структурно пісня створює ефект циклічності часу: її повторюваність відображає безвихідь героїв, які не можуть втекти від власного минулого. Емоційна функція пісні полягає в її ролі як форми колективного плачу, що викликає катарсис у героїв і читачів. У культурно-історичному плані ". ')Ö " поєднує народну естетику з модерністською чутливістю до соціального болю колоніальної Кореї. Важливо зазначити й контраст пісні з основною прозовою частиною тексту: тоді як проза стримана, пісня наповнена емоціями, поетичною експресією, що підсилює драматизм твору.

Таким чином, пісня в "Пісні човняра" є не лише поетичним елементом у прозовому тексті, а й ключовим концептуальним центром твору. Вона поєднує психологічний аналіз з фольклорною традицією, надаючи тексту глибину, циклічність і культурне коріння, формуючи універсальну метафору

боротьби людини з долею. Мовностилістичний аналіз новели «Пісня човняра» засвідчує виняткову майстерність Кім Доніна у використанні мовних засобів для відтворення психологічної напруги, символізму й фольклорної традиції. Граматичні конструкції, стилістичні прийоми й особливості лексики не лише збагачують художню тканину оповідання, а й відображають глибину внутрішнього світу персонажів. Пісня, вплетена у структуру тексту, виступає емоційним і семантичним ядром, втілюючи трагічну фатальність долі. Завдяки поєднанню модерністських і традиційних елементів, автор створює художній простір, де текст перетворюється на форму екзистенційного діалогу між особистістю, історією та культурною пам'яттю.

2.3. Порівняльний аналіз творчості Кім Доніна з іншими корейськими авторами

Історичний контекст суттєво вплинув на відмінності у підходах Лі Квансу та Кім Доніна [43]. Лі Квансу творив у період національного пробудження (1910 v1920-ті), коли література виконувала роль рушія формування корейської національної ідентичності. Натомість Кім Донін працював у 1920 v1930-х роках в умовах японської цензури, тому обрав стратегічну позицію “непрямого опору” через зосередження на внутрішніх моральних конфліктах. Різнилися й філософські засади їхнього письма. Лі Квансу спирався на конфуціанську етику та ідеалізм, що видно, зокрема, в образі студента-просвітителя у романі «Безсердечний» [33]. Кім Донін, натомість, орієнтувався на європейський натуралізм, фокусуючи увагу на фізіології та психології насильства. Ці розбіжності добре ілюструє приклад із текстів: у «Безсердечному» головний герой закликає «просвітити народ», тоді як у «Пісні човняра» трагедія подається через дрібні фізіологічні й

емоційні реакції в тремтіння рук, втечу в алкоголь від образу померлої дружини.

Кім Донін і Йом Сансоп: психологічний натуралізм проти соціального реалізму [42]. У творчості Йом Сансопа домінує соціологічний підхід. Наприклад, у новелі «Перед святкуванням незалежності» (кор. , "3 :Z) автор застосовує аналіз колоніальної адміністративної системи [31]. Натомість Кім Донін тяжіє до клінічного психологізму, як у новелі «Картопля», де смерть героїні описується через симптоми фізичного виснаження. Також відрізняється концепція персонажа. Для Йом Сансопа герої в це репрезентанти соціальних класів, як-от чиновник-колаборант. У Кім Доніна ж персонажі мають індивідуальні біографії, як рибалка й співак із «Пісні човняра», який переживає особисту трагедію. В аспекті зображення колоніальної дійсності Йом Сансоп наголошує на політичних механізмах в зокрема, маніпуляціях під час виборів за японським зразком. Натомість Кім демонструє побутову експлуатацію, як у «Картоплі», де японський торговець визискує селянку через її економічну залежність.

Кім Донін та Хван Сонвон: фольклорний реалізм і модерністська абстракція [41]. Хван Сонвон у новелі «Зірки (кор. /)» переосмислює народні образи, трансформуючи їх у символи надії та майбутнього [44]. У свою чергу, Кім Донін у «Пісні човняра» зберігає фольклорну автентичність пісні, включаючи діалектизми та архаїчні форми. У плані психологізму Хван використовує потік свідомості задля створення сюрреалістичних ефектів. Натомість Кім Донін залишається в рамках реалістичного письма, фокусуючи увагу на конкретних спогадах і деталях, що викликають емоції героя. Цей контраст пов'язаний із історичним контекстом: Хван у 1940-х рр. писав для підпільного кола, тож мав змогу дозволити собі абстрактність. Кім Донін у 1920-х рр. публікувався легально, тож був змушений використовувати завуальовані символи.

Отже, Кім Донін створив унікальний синтез художніх методів, у якому соціальна критика реалізується не через ідеологічні заклики чи політичну боротьбу, а через глибоке дослідження людської психіки та тілесної природи в екстремальних умовах. Це робить його твори надзвичайно актуальними для аналізу колоніальної травми на індивідуальному рівні, а самого автора в ключовою фігурою в розвитку модерної корейської літератури.

2.4 . Вплив наративних стратегій на сприйняття творів сучасними читачами

Наративні техніки, застосовані Кім Доніном у його творах, зокрема в «Пісні човняра» та «Картоплі», суттєво вплинули на сучасне сприйняття його творчості. Відомий своїм глибоким психологізмом і інтроспективним наративом, Кім Донін дозволяє читачам зануритися у внутрішній світ персонажів. Суб'єктивна точка зору, внутрішні монологи та фрагментарна структура його текстів роблять розповіді максимально достовірними та емоційно близькими для читача. Завдяки цьому сучасні читачі можуть співпереживати героям його творів, навіть якщо історичний контекст здається далеким. Такі прийоми наближають Кім Доніна до сучасної літератури, що також заглиблюється у дослідження внутрішнього світу людини та психологічної складності персонажів. Незавершені фінали творів спонукають читачів самим шукати відповіді на моральні питання, утримуючи увагу на дискусіях про етику та соціальну справедливість. Інтеграція фольклорних елементів у його реалістичний наратив є ще одним важливим аспектом. Автор майстерно перетворює народні пісні та діалекти на ключові смислові маркери, які відображають психологічні стани героїв. У «Пісні човняра» народна мелодія символізує тугу і втрату, віддзеркалюючи внутрішній біль персонажа. Такий підхід забезпечує йому унікальне місце в корейській літературі, прокладаючи місток між

історичною пам'яттю та сучасною рефлексією. Його проза дозволяє відчувати атмосферу колоніальної епохи через побутові сцени та культурні реалії, що робить її важливим засобом збереження історичної автентичності. Стиль Кім Доніна відрізняється натуралістичною деталізацією, яка значно посилює вплив на читачів. У його оповіданнях часто зображуються сцени бідності, фізичних страждань і морального занепаду, що викликають сильні емоції. Така реалістичність актуальна в сучасному медійному просторі, де реалізм привертає увагу до соціальних проблем. У «Картоплі» жорстока реальність без прикрас змушує замислитися над соціальною нерівністю та експлуатацією. Незважаючи на те, що його твори були написані в першій половині ХХ століття, їх теми залишаються важливими й сьогодні. Відсутність чітких авторських оцінок і багаторівнева символіка перетворюють його творчість на відкриту до різних інтерпретацій. Наприклад, новела «Пісня човняра» може бути прочитана як історія особистої провини, метафора колоніальної марнотратності або навіть як феміністичний текст. Це дозволяє творам залишатися цікавими для літературознавців і бути об'єктом постколоніальних та гендерних досліджень. Його вплив також значущий у сучасній корейській літературі: письменники на кшталт Хан Ган і Пак Кьонні запозичили його прийом недомовленості, заохочуючи активне осмислення подій [23; 22].

Наративні стратегії Кім Доніна не тільки визначили його унікальний стиль, але й зробили його твори значущими для сучасної літературної традиції. Поєднуючи психологічний реалізм, фольклорні мотиви та натуралістичні описи, він створює унікальний літературний простір, що знаходить відгук у проблемах сьогодення. Його персонажі оживають на сторінках не просто як архетипи, а як реальні люди з глибокими внутрішніми конфліктами, що робить їх зрозумілими для сучасного читача. Крім того, його роботи виконують роль важливого культурного мосту між

минулим і теперішнім, допомагаючи не лише осмислити історичний досвід, але й знайти в ньому паралелі з актуальними соціальними викликами. Таким чином, творчість Кім Доніна залишається актуальною та впливовою, зберігаючи свою важливість навіть після десятиліть з моменту написання.

Висновки до другого розділу

Другий розділ присвячений аналізу наративних стратегій Кім Доніна на прикладі його оповідання «Пісня човняра». Тут детально розглянуто, як ці стратегії впливають на створення образів персонажів, розвиток сюжету та лінгвостилістичні особливості твору. Дослідження виявило, що стиль оповіді автора вдало поєднує традиційні корейські мотиви з новаторськими ідеями, формуючи символічний художній світ. Значну увагу приділено лінгвостилістичному аналізу, який підтвердив, що граматичні конструкції та мовні засоби Кім Доніна стають важливими для передачі емоційної глибини і культурного контексту. Порівняння з іншими творами цього автора та загалом з корейською літературою показало особливості його підходу, зокрема, баланс між мінімалізмом форми та багатогранністю змісту. Особливо розглянуто, як ці стратегії впливають на сучасного читача: дослідження демонструє, що наративи Кім Доніна залишаються актуальними завдяки універсальності тем і можливостям для різних інтерпретацій. Розділ підсумовує значущість авторського стилю не лише як літературного феномена, а й як інструменту, що формує культурну пам'ять та досвід читачів.

ВИСНОВКИ

Після ретельного аналізу наративних стратегій у творах Кім Доніна, зокрема в його оповіданні «Пісня човняра», можна зробити кілька основних висновків:

У ході дослідження було систематизовано ключові наративні стратегії, характерні для творчості Кім Доніна, а саме:

• Використання внутрішньої фокалізації для передачі психологічного стану героя через його власне бачення світу.

• Нелінійна організація часу, що дозволяє переплітати минуле і теперішнє у потоці свідомості персонажа.

• Символіка природи, води, музики і кольору, яка слугує способом поглиблення внутрішнього конфлікту головного героя.

• Елементи психологічного натуралізму, що проявляються у детальному описі фізіологічних і емоційних реакцій героїв.

• Створення акустичного та візуального ландшафту, який через тишу, шум вітру та контрастність кольорів відображає душевний стан героя.

У цій роботі були виділені основні наративні стратегії, характерні для творчості Кім Доніна, а саме:

У "Пісні човняра" ці наративні техніки не лише розкривають сюжет, але й моделюють складний внутрішній світ героя, дозволяючи читачеві глибше відчувати його самотність, провину і втрату. Структура твору об'єднує класичну рамкову композицію з модерністськими техніками розриву хронології та суб'єктивним поданням реальності.

Отримані висновки можуть бути корисними для майбутніх досліджень у таких напрямках:

• Аналіз еволюції наративних підходів у творчості Кім Доніна на різних етапах його літературної кар'єри.

»Вивчення впливу Кім Доніна на розвиток психологічного натуралізму та модернізму в корейській літературі першої половини ХХ століття.

»Дослідження інтертекстуальних зв'язків між творчістю Кім Доніна та західноєвропейськими літературними традиціями.

»Глибоке дослідження взаємозв'язку між особистим психологічним досвідом автора та історичним і культурним контекстом колоніальної Кореї.

Для глибшого розуміння наративних підходів у корейській літературі пропонується:

»Використовувати комплексний аналіз, що об'єднує дослідження внутрішнього світу персонажів, мовлення, композиції та символіки.

»Враховувати історико-культурний контекст створення творів, зокрема вплив японської окупації, процесів модернізації і соціальної нерівності.

»Порівнювати твори різних авторів того періоду (Кім Доніна, Лі Квансу, Йом Сансопа, Хван Сонвона) для виявлення спільних і відмінних рис у використанні наративних стратегій.

»Зосереджувати увагу на аспектах, таких як символічне використання простору (місто, природа), гідропоетика, хроматична палітра та акустичні мотиви у створенні наративної атмосфери.

Отже, проведене дослідження показало, що Кім Донін зіграв ключову роль у розвитку модерної корейської прози. Його творчість стала сполучною ланкою між натуралізмом і психологічним реалізмом, створюючи основи для майбутніх літературних експериментів корейських авторів ХХ століття. Завдяки новаторським підходам до зображення внутрішнього світу персонажів та віртуозному застосуванню художніх прийомів, Кім Донін

суттєво вплинув на корейську літературу, зробивши її більш складною, багатогранною і емоційно насиченою.

Аналіз наративних стратегій у творчості Кім Доніна відкриває нові можливості для дослідження еволюції корейської прози у світлі глобальних літературних процесів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Акімова А.О. Аналіз сучасної корейської літератури: ХІХ та ХХ століття // Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації. – 2019. – Т. 30 (69), № 3. Ч. 2. – С. 117–123.
2. Андріанов Д.В. Алюзія як художній засіб в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття на прикладі поезії Кім Соволя. Закарпатські філологічні студії. Ужгород: Випуск 27, Том 2, 2023. С.229-233. <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2022.27.2.44>
3. Андріанов Д.В. Аспекти конфуціанства в корейській поезії часів японської колонізації (першої половини ХХ ст.) Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури/Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Київ: Київський університет, 1997-2019. – вип. 1 (25). – 2019. – С. 44-48.
4. Андріанов Д.В. Зовнішній аспект впливу на виникнення нових форм у корейській поезії на початок доби модернізму (1-ї пол. ХХ ст.)». Питання сходознавства в Україні: Тези доповідей ІV Всеукраїнської науково-методичної конференції, м. Харків, 26 березня 2020 року. – Харків: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2020. – С. 76-78. DOI <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.15734.06721>
5. Андріанов Д.В. Новації в корейській літературі колоніального періоду (першої пол. ХХ ст.). Мова і культура. (Науковий журнал). – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. – Вип. 22. – Т. ІV (199). – 38-43 с.
6. Андріанов Д.В. Розвиток корейської літератури в часи японської колонізації. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації. 2019. № 3(2). С. 125–126.
7. Андріанов Д.В. Утілення двопланового художнього зображення в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття. Збірник тез наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції «Наукові читання пам'яті загиблих сходознавців» (м.Київ, 10 травня 2024 року): – К. : ПП «ЮНІСОФТ», 2024. – 104-110 с.
8. Кушнірова Т.В. Наратив як літературознавча категорія: генеза, ознаки, типологія. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія. Одеса, 2019. Вип. 39, т. 1. С. 130– 134.

9. Римар Н.Ю. Наративні стратегії художнього розповідання: теоретико-методологічний аналіз / Н. Ю. Римар // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Філологія. - 2014. - Вип. 10(1). - С. 70-73. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2014_10%281%29__19
10. Andrianov, D. (2024). Symbolism in literature as a tool for resilience: cultural narratives of trauma and hope in times of crisis. *Problemy humanitarnych nauk: zbirnyk naukovych prats Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Seriiia «Filolohiia» – Problems of Humanities. “Philology” Series: a collection of scientific articles of the Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University*, 60, С. 9-16. <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2024.60.1>
11. Kim, T., & Kim, Tong-in. (2013). Paettaragi (1 ¶.). Chuniö Kimyöngsa.
12. 2010 ×f “ • ö W P æ p /: “ • ö > † X
g * | × ç q † j s ; // ò x æ . – 2011. – № 24. – С. 157–198. – ò x c .
13. 51 ÷ — × X 9 N * • . † y ì Ò . URL: https://contents.history.go.kr/front/nh/view.do?levelId=nh_051
14. K ì æ // Ôb . – URL: <https://namu.wiki/w/K%EB%B0%95%EC%82%AC%EC%9D%98%20%EC%97%B0%EA%B5%AC>.
15. 2 ò . ß ! p w & = Õ h : 1920 × > q † j s ; ü .
ò í ò x , ç 177 N, 2016, с. 275–305
16. ! p // Ôb A . – URL: <https://namu.wiki/w/!p>
17. ! p [Kim Dong-in] // Ôb A [Namu Wiki]. URL: <https://namu.wiki/w/%EA%B9%80%EB%8F%99%EC%9D%B8>.
18. ! p . , × // ! p / Ü ö ô . ð L : ° q , 2022. 203 с.– URL: <https://books.google.com.ua/books?id=5orGEAAAQBAJ&pg=PT3>.
19. † † e . ý % ? ¶) ! p æ p ð L : ÷ x ì , 2000. 382 с.
20. ! % u ß < ü æ ~ † [Aesthetic Structure of "Paettaragi"] // ç ï > ì b â x . – ç ï : ç ï > ì , 2009. – 49 с. – URL:

<https://oak.jejunu.ac.kr/bitstream/2020.oak/6074/2/%EB%B0%B0%EB%94%B0%EB%9D%BC%EA%B8%B0%EC%9D%98%20%EA%B5%A C%EC%A1%B0%20%EB%AF%B8%ED%95%99.pdf>.

21. ! ÔV . ý! p Æ = • p ðL : Ô ì , 1984. 496 c.
22. Ôb A . ` y [Pak Kyöng-ni] // Ôb A . – URL: <https://namu.wiki/w/%EB%B0%95%EA%B2%BD%EB%A6%AC>.
23. Ôb A . (ö |) // Ôb A . – URL: [https://namu.wiki/w/%ED%95%9C%EA%B0%95\(%EC%86%8C%EC%84%A4%EA%B0%80\)](https://namu.wiki/w/%ED%95%9C%EA%B0%95(%EC%86%8C%EC%84%A4%EA%B0%80)).
24. C 9. ò xX p > ÿ d } // ðL > ì òxX æ . – 2004. – № 4. – C. 57–74.
25. < (ö) // b A Õ, l y » Õì • . – URL: [https://ko.wikipedia.org/wiki/<_\(ö\)](https://ko.wikipedia.org/wiki/<_(ö))
26. < // Ôb A . – URL: <https://namu.wiki/w/%EB%B0%B0%EB%94%B0%EB%9D%BC%EA%B8%B0>.
27. ö | æ ? %o / S U x . – ðL : • ð | , 2023. – 192 c. – ([24, f ð %o ?). – URL: <https://m.yes24.com/Goods/Detail/123146758>.
28. ö | æ ? %o // ò ÷ — xX > Õì • . – URL: <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0030129>.
29. œ. òì k æ ¶ h C æØ – ß < ü ` l // í x æ . – 2015. – № 84. – C. 373–396.
30. ` y ` à l ; . ý ò e ÷ d > d p > í x Æ x A p (“Overview of critical literature in English about Korean Japanese colonial era poetry”). ÿ 30 c òí x òÿ = c " p j! òí x æ • Õ Õÿ ", 2019, 148-151 A. – URL: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.10563.27688>

31. Øœ. ý ÿ • þ. ðL : H [u y , 2019. – URL: <https://books.google.com.ua/books?hl=uk&lr=&id=zmfqDwAAQBAJ&oi=fnd&pg=PT2&dq=« ý • + Øœ &ots=1963OLXKB>.
32. 9 / . ß ! p / Ü ö þ | ç - " æ ü
C > x = æ , ¿ 84 , C > x = c , 2021.03, c. 155–184.
33. xN . Ý9 (<3ó>Ó) ý Ô%(@]9i) þ = // í x æ . – 2004. – № 32(1). – C. 279–303.
34. q . ! p ö þ | ç e ÷ & | æ //
ò C > x æ . – 2014. – № 42. – C. 353–382.
35. p . ß ! p ü // ý Ö † 99 þ T.3. ðL : j * , 1993. C. 115–144.
36. ~ x . B « † * ~ ô xX æ // B æ . – 2010. – № 45. – C. 51–68
37. ò % . ß ! p ö L f X ¶ | ý ý Õ • ¶ ð x v |
> ý " r : ý þ ý < þ , ý Ý X ì þ q † j s ; ü .
% f xX æ, ¿ 30 ¿ 3 N, ò † Ò æ U , 2007.9, c. 227–249.
38. ò ÷ — xX > Õ ì • [Encyclopedia of Korean Culture]. URL: <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0000816>.
39. ò ÷ — xX > Õ ì • . ! p (KÒ^2É // ò † Ò æ U . – EncyKorea. – 2023. – URL: <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0021585>.
40. ò † Ò æ U . ! p (KÒ^2É // Encyclopedia of Korean Culture. URL: <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0000816>.
41. ò † Ò æ U . Ô%(@]) 9 ï // ò ÷ — xX > Õ ì • [Encyclopedia of Korean Culture]. – URL: <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0071297>.
42. ò † Ò æ U . < (<) // ò ÷ — xX > Õ ì • [Encyclopedia of Korean Culture]. – URL: <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0037111>.
43. ò † Ò æ U . Ý9 [Lee Kwang-su] // ò ÷ — xX > Õ ì . - URL: <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0024015>.

44.] ; U ö >€>•p | ¢ ‘ 9’ æØ// × . – 2009. – №74. – С.
295–317. – URL: http://emunhak.com/chart/74_15_simyd.pdf.

ДОДАТКИ

Уривок із оповідання «Пісня човняра» Кім

Доніна:

... "і9fi 8 R 7:~+Ò:ÛGzGfi8B:9
. ')Ò \$CE 9° %V,ÿ9°%:
k/ 8& "і8"%: V
"і+Ò/J%"% ",
H O . 3 Gfi8B
" 9< 33529<
8 +°+ %B*z':8
3 3 8{4n*+/Öî9÷6,
H >à3 O Gfi\$CE&9°
'Gfi\$î*+3r'p8 < ,
' 9 *+3r 3i7 # "і .
.j)â 8& - 8 8z 6
'+Ú 8& 5j8B8""і!
9°, 3r*+/'i': 6 9 9c9 :r ,
9., :r9.9°,~
9ÒV @+>î9°p&f ,p8B,
8B ç< '9 "і\$CE, @3# > < - Gfi 6.â
÷ 9ÖB 3r3r3âî- V< 8& ç 8 %fi,p9æÖ
*z7F 6, N I9 > 9 *B,p)Ö_ !%V 8&
8)Ö %:..!%V \$CE:Ö" #.)î 3â V 9î
'., %:.. N\$CE ')Ö 9fi ,> , < , ,
8B +ÖÖ ç %:.
. {9 Oç8 3r
;S9 7N<)Ö&
:r.r%«/ÚB&
. #p #ç+Y9 Gfi< ,&7 .
7¶8&7Ö N8B< 7Ö
N9fi3â *+5¾. GB9 > 9 *z%fi"î\$CE N,"
N 9æ8& 3 %:.
'8 'n V? 9æCE H 9 9 .V%V'
N*B"î "і\$(E8z)î 3r 9b9 4n V8 8 %: 8
:Æ'6 > 7 /J9æGfi 6 HZ- - 9 *+ V3r- .l
8&5ç"і3 %:.. 9æen9fi 9 3CE. 9 \$^7.8&
> EÖ ç %:.
'8 'n V?'
"і\$CE(f - 8 /J7fi%:
9°'ç8& N\$CE(f%:52. ')Ö +Ö
52?^/Ö...

Переклад (K d h j h [j b s)m d Y g b

...Пісня човняра, яку я почув, поєднавши
власну пам'ять із мелодією, була така:

Вийшла до річки,
Побачила мене –
І, немов дух покинув тіло,
Чи то сон, чи то яв,
Кинулася стрімголов,
Своїми ніжними руками схопила,
І, з надмірним хвилюванням, сказала:
«Ти що – з неба впав,
Чи з землі виріс?
Вітер тебе приніс
Чи хмара донесла?»

Коли ми так обіймалися й плакали,
Люди, знайомі й родичі, всі зібралися.
Я, почувши це, вже не зміг стриматися –
Різко звівся на ноги, зняв капелюха,
Що висів на гілці сосни, і вирушив шукати
те місце.
Я піднявся на вершину Моранбон –
звідти пісню чути було краще.
Він співав останню частину пісні човняра:

Хай навіть доведеться,
Просити рис і варити юшку,
Та не будь, прошу,
Жалюгідним човнярем.
Е-е-йе-ей, ах-е-е, ох-е-е...

Я намагався зорієнтуватися за його
голосом,
Та раптом зупинився.
«Де це? На горі Кіча? А може, на
Евмільде?»
Але я не міг стояти довго.
«Що ж, піду й пошукаю», – вирішив я
І, вийшовши через ворота Хьонму,
швидко попрямував уперед.
Густий сосновий бір біля могили Кіча
розкинувся перед моїми очима.
«Де ж це?» – ще раз запитав я сам себе.
І саме в ту мить він знову
почав співати «Пісню човняра» від самого
початку...